

произврътъ, България и Румелия се подложиха на задължения, които иматъ за целъ пълното истощение на мястото и конечното испадване на жителите.

На Румелия се наложи организация сложна, скъпа и задърживаща всъщко материално развитие. Тая областъ пъшка подъ тежестта на големите разноски за многосложната администрация и подъ чрезмърни данъкъ, и нейното материално положение става отъ денъ на денъ по лошо. Еще нѣколко години, и нейните финансови условия ще я докаратъ до съвършенно разорение.

Тѣсните граници на тая областъ и на самото княжество осъждатъ тѣзи части отъ сѫщото отечество и отъ сѫщия народъ на едно съществование, което малко се отличава отъ съществуванието на ограничень, затворенъ человѣкъ. За да съществуватъ и да се кръщатъ, тѣмъ сѫ нужни въздухъ, просторъ и достатъчни срѣдства. А между туй всичко това е ограничено, стѣснено, намалено. Румелийскиятъ данъкъ на Портата е чрезмъренъ, а на България сѫ наложени при тѣсните териториални граници таквизи и толкози важни задължения, които ти никога не ще може да надвие.

Освѣнь расходитъ за своето вътрѣшно управление и за войската, освѣнь расходитъ за исплащане лихви и други расходи по желѣзни пътища, освѣнь прѣвидений годишниятъ данъкъ на Турция, на България сѫ наложени и други тежки задължения, примѣръ отъ които може да се намѣри само въ времената на цай-големите варварини, когато правото на слабите не се зачиташе за нищо и което на силните всичко бѣ позволено.

Съ сѫдбите на Българския народъ Берлинскиятъ конгресъ е постъпилъ не само несправедливо, нѣ и до висока стъпенъ безчеловѣчно. Тамъ сѫ говорили само политическите страсти и сънерничества на дипломатите и никакво място не сѫ имали правото, человѣцината, науката, разсѫдъка. Всичко се е приготвило не по правилата на строгата справедливостъ, а по внушениата на националните и личните страсти на пълномоющиците. Тамъ народите, слабите и беззащитните народи, като българетъ, сѫ се вдигали и слагали не като людие и народи, а като вещи, които трѣбва да служатъ на капризите и интересите на по-силните. Тамъ интересите на единъ Хиршъ и други подобни нему безбожни експлоататори сѫ се туряли несравнено по-горѣ отъ интересите на единъ цѣлъ народъ отъ 4—5 милиона души, и съ едно драсване на перото вторите сѫ се заличавали предъ първите. Тамъ грѣховете на единъ сѫ се стоваряли на други и съвършенно невинните сѫ били принудени да теглятъ за виновните.